

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER SZERZŐ

LAUREN CONRAD

Sugar and Spice
cukor és máz

finep
selection

LAUREN
CONRAD

Sugar and Spice
cukor és máz

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2014

*Maurának, Lónak, Jilliannek,
Nataniának és Brittonnak,
amiért vannak nekem.
Igazi kiváltság, hogy a legeslegjobb
barátaimnak tudhatom őket.*

D SZTÁR- CSEMEGÉI

GYŰLÖLT-IMÁDOTT PLETYKÁK

Bonyolódik a helyzet az *L. A. Candy-sorozatban*:

Jó ismerősünk, Jane Roberts, túlélte egy bulvárbotrányt, és visszatérésekor még édesebb, mint valaha. Exbarátnőjének, Madisonnak viszont nem jött össze a szép folytatás, s úgy írta be magát a köztudatba, mint számító áruló. Időközben Scarlett, a szókimondó szépség is jócskán szolgáltatott anyagot a pletykagyárnak: vele kapcsolatban egy titokzatos fiúról suttognak...

Indul a második évad; s ki tudja, miféle bonyodalmakat főznek ki legközelebb ezek az enivaló sztárocskák!

1.

CSAK SEMMI RANDI

— | DE NÉZZETEK!
— Hadd fotózzunk le benneteket!

– Mosolyogni, lányok!

Jane Roberts érezte, hogy valaki megérinti a vállát – ki lehet, talán a sajtósa, vagy valamelyik PopTV-asszisztens? –, és a helyére vezeti. A lesifotósok neki és barátnőjének, Scarlett Harnak kiáltottak. Az összesereglett rajongók vadul integettek körülöttük, miközben a nevüket visítozták, és mobiljaikkal fényképezték őket.

Scarlett Jane-hez hajolt:

– Milyen büntetést ró a szabályzat arra, aki ellógja a vörös szó-nyeges fogadást a saját premierjén?

– Hahaha! – nevetett fel erre Jane. – Úgy saccolom, hogy innen nem lesz könnyű meglépned, Scar.

– Öt percet kapnak, aztán keríték egy italt. Valami azt súgja, ma este kelleni fog.

– Sok szerencsét hozzá! Szerintem itt dekkolunk vagy fél nyolcig. Különben az élő műsor meg a pia együtt nem a legjobb párosítás. Azzal a két itallal, amit megittál a vacsorához, ki kellene húznod.

Scarlett a szemét forgatta.

– Na persze!

Villogni kezdtek a vakuk. Jane nagy levegőt vett, feldobott egy mosolyt, és igyekezett könnyedén venni a dolgot. A PopTV természetesen elintézte, hogy a média teljes erővel kivonuljon a vörös szőnyeges fogadásra, az *L. A. Candy* második évadának premierjére. Az ő kis show-juk bizony vezető műsorra nőtte ki magát a csatornán, és sok múlt ezen a premieren. A partit élőben sugározzák, s egyből utána leadnak egy részt is.

Jane hátrapillantott a Hollywood Hills-i villa szélesen elterülő gyepére. Emberek százai vettek részt az eseményen: fotósok, rajongók és a szórakoztatóipar különféle ágainak képviselői. Egy rögtönzött színpadon a luxusmedence mellett a popsztár, Aja melegített az énekléshez. Mindenütt kamerák voltak.

A PopTV aztán értett a partiszervezéshez!

– Scarlett, fordulj kicsit balra! – kiabálta az egyik fotós.

– Álljatok közelebb egymáshoz! – tette hozzá egy másik.

Jane engedelmeskedett, s egy pillanatra sem hervadt a mosolya. Végtére is egyike az *L. A. Candy* négy főszereplőjének, így a ma este számára a munkáról szól, nem a szórakozásról (még ha úgy is kell majd tennie, mintha szórakozna).

Scarlett azonban nem volt ennyire megértő.

– Marha jó, hogy még azt is megmondják, hogyan kell pózolni. Nélkülük hülyén halnék meg – morogta. Olyan ellenségesen meredt a PopTV egyik munkatársára, aki púdereccettel a kezében közeledett feléje, hogy az asszisztens megtorpant.

– Scar! – súgta neki oda Jane.

– Tudom, tudom. De minden tőlem telhetőt megteszek.

Miközben a fotósok részéről továbbra is röpködtek az utasítások, és szünet nélkül kattogtak a fényképezőgépek – miért tart ez

eeennyire hosszan? –, Jane egyre csak őrizte a mosolyát, és megállta, hogy megérintse hosszú, szőke, hullámos haját, mely keménynek és furcsának hatott attól az embertelen mennyiségű hajlakktól, amivel a PopTV stylistjai kezelésbe vették. Abban a fekete, csupa fodor ruhában sem mozgott teljesen otthonosan, amit egy új tervező, Mario Nuñez tervezett, pedig szépen kiemelte közép magas termetét, elfogadhatónak mondható alakját, de tizenkilencnél sokkal többnek érezte magát benne. Nuñez és Jane sajtóképviselője megállapodott benne, hogy az ingyen ruháért reklám jár cserébe. (Jane már látta is az újságok képaláírásait: „Jane Roberts Nuñez pánt nélküli ruhájában hódított az *L. A. Candy* premierjén!”)

Mielőtt a hírneves producer, Trevor Lord beválasztotta volna új tévés valóságshow-jába, Jane-nek fogalma sem volt róla, hogy az a rengeteg „spontán” celebfotó („Anna Payne feltankol sütőtök szappanból a Lushban!” „Jared Walsh szusival eteti a brazil szupermodell, Catarinát a Geisha House-ban!”) valójában mind megrendezett, és igazából a sajtósok műve. Az *L. A. Candy* előtt Jane természetesen nem látott bele, hogy mi folyik Hollywoodban. Most azonban, hogy celeb lett (bár még mindig nehezőre esett így gondolnia magára), az élete teljesen megváltozott. Ő és Scar többé már nem azok a névtelen Santa Monica-i lányok, akik hét hónappal ez előtt *L. A.*-be költöztek; Jane azért, hogy gyakornok lehessen a legjobb rendezvényszervezőnél, Scar pedig hogy megkezdje tanulmányait a Dél-Kaliforniai Egyetemen, a DKE-n. Régebben egyikük sem járt kilencszáz dolláros tervezői ruhákban, melyekért még csak fizetni sem kell, és paparazzók sem akarták minden mozdulatukat megörökíteni.

– Gaby! Hadd csináljak rólad egy képet, drága! – kiáltotta oda egy sajtós.

Gaby Garcia, a harmadik *L. A. Candy*-lány integetett a fotósoknak, miközben Jane-ékhez tartott.

– Helló, jártatok már odabent? Aaannyi jó pasi van itt! – áradozott.

– Helló, Gaby! – köszönt Jane. Szerette Gabyt, aki lehet, hogy kissé zakkant volt, de egy tünemény, és jól el lehetett vele lenni. Csinos volt halovány, mokkaszínű, flitteres koktéluhájában.

Scarlett átölelte Gaby vállát. Gyorsan összebarátkoztak az elmúlt néhány hónap alatt, amit Jane tulajdonképpen viccesnek tartott, hisz különbözőbbek nem is lehettek volna.

– Csá, csaj! Mi a helyzet?

– Semmi különös. Ó, de vannak melírcsíkjaim! – Gaby megpaskolta feltűzött világosbarna haját, és körbekémlelt.

– Hol van Madison? Nem kellene neki is rajta lennie a képen?

Madison. Jane úgy tett, mint aki a ruháját igazgatja, miközben megpróbálta leplezni a reakcióját. Nem hagyhatta, hogy a fotósok – vagy bárki más – meglássa, hogy kijön a sodrából. Ha Gabyyal meg Scarlett-tel ki is tárgyalják majd Madisont, jobb lesz azt a színpalak mögött, egy mosdóba zárkózva megejteni, nem pedig a vörös szőnyegen – ahol egyetlen szó, egyetlen arcedzülés sem maradhat észrevétlen, sőt felveszik, kielemezik.

A negyedik lány, Madison Parker volt az utolsó, akivel Jane össze kívánt volna futni ma este – vagy az életben bármikor (csak hogy természetesen itt volt valahol, így a találkozás elkerülhetetlennek tűnt). Három hónapja, épp karácsony előtt, Madison olyan fotókat szivárogtatott ki a sajtónak, melyeken Jane félreérthetetlen helyzetben látható expasija, Jesse legjobb barátjával, Bradennel. Amikor a *Gossip* magazinban kipattant, Jane kis híján összeomlott, Madison pedig megjátszotta a jó barátot, és a segítségére sietett, s az egész keserves, megalázó hercehurca alatt gyámolította. Még a

tetőtéri luxuslakásába is beköltöztette, miután Jane és Scar csúnyán összeveszett.

Amikor Jane rájött arra, hogy mit tett Madison, összepakolt, és sűrű bocsánatkérések közepette visszaköltözött Scarhoz. Ez Valentin-napon történt, aminek öt hete, és Madisonnal azóta nem beszéltek egymással. Jane világosan megmondta Trevornak, hogy soha többé nem forgat azzal a lánnyal egy jelenetet sem. Még mindig alig tudta elhinni, hogy bedőlt a csaj színjátékának, illetve hogy egy ilyen aljas árulót választott Scar helyett – akivel óvodáskoruk óta a legjobb barátnők voltak.

Scarlett megszorította Jane kezét, és Gabyhoz fordult:

– Madison valószínűleg épp egy életmentő botoxkezelésen esik át – mondta, de olyan halkán, hogy senki más nem hallhatta. – Szerintem az anyja nem mondta el neki, hogy ha az ember számító, hazug kurva lesz, elcsúful az arca a ráncoktól.

– Vicces – felelte Gaby, idétlenül vihorászva. Láthatóan kellemetlenül érintette, hogy gúnyt űznek a szőke ciklonból. Ők jóban voltak, legalábbis korábban biztos. Jane nem igazán tudta, hogy mostanság hányadán állnak közöttük a dolgok. Kíváncsi lett volna, vajon Gaby nem érzi-e cikinek, hogy Madisonnal barátkozzon – még ha neki személyesen nem is ártott –, mivel Jane-nel és Scarlett-tel is jóban volt, és esetleg aggaszthatta, hogy hűtlennek tűnik az egyik vagy a másik oldalhoz.

A szemé sarkából Jane megpillantotta Danát, a PopTV egyik producerét, amint a gyepen át feléjük siet, egy csíptetős írótablával a kezében. Tiszta idegnek tűnt, mint mindig. És megint tetőtől talpig feketében volt, csak most a szokásos öltözékénél csinosabb szabású ruhát hordott, és kevésbé viselteset. Még sminket is tett fel, ami nagy szó, ha azt vesszük, hogy Jane a reggeli zsemle morzsáin kívül nemigen látott még mást az arcán.

– Jól van, emberek! Köszönet, de beszélnem kell a lányokkal – szólt hangosan, s a vörös szőnyegtől odébb, a sajtófal végéhez vezette a lányokat. – Figyelem, hölgyeim! Tíz perc múlva – közölte a karórájára hunyorítva – Alli átkísér benneteket a hátsó teraszhoz, ahol mindannyiótokat bemikrofonoznak a buliindító nyitó részhez. Ott megigazítják a hajatokat meg a sminketeket is. Amint megvolt a felvétel, átviszünk benneteket a szoborparkba, az első reklámszűnet előtti jelenethez. Azután... lássuk csak... Jane, szükségem lesz rád egy másik snittnél, hogy bemutasd Aját. Mindenki szövege fenn lesz a sűgógépen, úgyhogy ne izguljatok!

– Miért nem én mutatom be Aját? Igazából ő a kedvenc énekesem! – nyavalygott Gaby.

– Én benne vagyok – ajánlotta Jane.

Dana ingerült pillantást vetett Gabyra. A lány felfújta magát, és az orra alatt odadünyögte:

– Mindegy iiiiiiis.

– Tíz perc, rendben? – emlékeztette őket Dana. – Alli majd... Mi az, Ramon? – ordította a head-setjébe. – Hogyhogy Hannah influenzás lett? És hány is? Szükségünk van rá, hogy... – azzal elrohant.

Hannah Stratton Jane kolléganője volt a Fiona Chen Rendezvényirodában, és olykor-olykor felbukkant a műsorban. A kamerák előtt és a valóságban is jó barátnők voltak Jane-nel, aki remélte, hogy nincs nagy baja.

– Bocs Aja miatt! – mentegetőzött Jane Gaby előtt, aki egyszerűen csak vállat vont, majd felkapott egy pohár pezsgőt egy tálcáról, amit épp arra vittek.

Jane kínosan érezte magát (pláne mivel biztosra vette, hogy Gaby nem a pincértől vette el az italt, hanem egy konyhai kisegítőtől ragadta el az egyik vendég félig elfogyasztott pezsgőjét), s azt kívánta, bárcsak

ne kezelnék őt az *L. A. Candy* sztárjaként a producerek, mivel a show tulajdonképpen négy lány hétköznapijairól szól, mindenkiről egyenlő mértékben. Az elején Dana elmagyarázta neki, hogy úgy tűnik, a nézők vele tudnak a leginkább azonosulni. De miért? Na jó, lehet hogy Scar irritálja az embereket a szépségével (amiért egyébként semmit sem tesz) meg a toronymagas IQ-jával. Madison meg túl sok sminket és szókítóport használ egy átlagnézőhöz képest. De mi a helyzet Gabyval? Ő miért nem szerethető? Kedves, vicces, cucci, és menő munkája van egy PR cégnél, a Ruby Slippernél. És most épp megszólalt:

– Ó, valamit majdnem elfelejtettem elmondani nektek, csajok!
– Üres pezsgőspoharát odaadta egy arra járó vendégnek – aki csak nézett meghökkenve –, azután beletűrt gyöngyberakásos táskájába.
– Ezt nézzétek! – újságolta, s elővett egy névjegykártyát. – Ez a nő odajött hozzám az előbb. Azt állította, hogy sajtós, és felajánlotta, hogy képviselne engem.

Scarlett elvette Gabytól a kártyát, és Jane-nel tanulmányozni kezdték. Egy név állt rajta: ANNABELLE WEISS, amit egy La Cienega Boulevard-i cím követett, és további elérhetőségek.

– Szerintem ez... – kezdte volna Jane.

– Szánalmas – fejezte be a mondatot Scarlett.

Jane vágott egy grimaszt.

– Scar! Épp azt akartam mondani, hogy *nagyszerű*. Én imádom, imádom, imádom a sajtóképviselőmet! Gaby, neked is kellene egy. Meg neked is, Scar.

– Minek, hogy még több silány bulvárlap írjon rólam? Hogy szétkürtöljék, hogy cayenne-i bors-zellerlé kúrán vagyok? – kérdezett vissza Scarlett.

– Ami alatt, ugye, kínai kaját meg pizzát értesz? – kötözködött Jane. – De komolyan, Sam teljesen megváltoztatta a rólam kialakult

képet azután a... tudjátok... mi után – hebegte, mivel nem akarta kiejteni a száján azt, hogy „*Gossip*-botrány”. A téma még mindig fájdalmasan érintette. – Sok jó cikket elintézt nekem a lapoknál – folytatta. – Na és, huh, ő beszélt az összes riporterrel rólam meg Jesse-ről, úgylátszóan nem nekem kellett.

Az az igazság, hogy Jesse nevét sem szívesen mondta ki.

– Mármint akkor, amikor a srác zúlleni kezdett meg becsajozott, ugye? – szólalt meg Gaby. Ez Gaby – kicsit zakkant. Nem gonosz-kodni akar; egyszerűen csak kikotyogja, ami az eszébe jut, anélkül, hogy gondolkodna.

Scarlett – mint aki oda se figyel – intett Jane-nek, hogy érdemes hátranéznie. Caleb! A gimiben jártak. Eljutott hát a partira.

– Gyerünk, Garcia! Nézzük meg az előételeket! – javasolta Scarlett, s egy vállrándítás kíséretében Jane-re mosolygott, miközben az egyik terített asztal felé navigálta Gabyt.

– Janie!

Jane szemtől szembe találta magát Calebbel. Nem látta az elmúlt hetekben; azóta nem, amióta megtudta, hogy a srác nemrégiben L. A.-be költözött. Szívdöglesztően nézett ki, mint mindig; különösen a farmeréhez viselt elegáns, sötétvörös ingében.

– Caleb! Úgy örülök, hogy el tudtál jönni! Naveen is itt van? – Jane Naveen Singh-et is meghívta, egy másik gimis osztálytársukat, egyben Caleb legjobb barátját.

– Neki családi okokból Bostonba kellett utaznia – válaszolta Caleb mosolyogva. – Istenem, olyan jó, hogy látlak! – kiáltotta, s ölelésre tárta a karját. Jane gyorsan körbepillantott, hogy ellenőrizze, magukban vannak-e. Nem hiányzott neki, hogy a kis összeborulását az exével lekapják a fotósok. Vagy ami még rosszabb: Trevor vagy valamelyik producer, és aztán kipécézzék a srácot mint potenciális

szellemi célpontot Jane számára. Már majdnem egy éve szakítottak, és egyébként is: Jane most pasizünetet tartott. Nem akart magának több bajt azok után, amiken a közelmúltban keresztülment.

Mivel úgy tűnt, senki sem figyel rájuk, Jane hagyta, hogy Caleb a karjába zárja. Váratlanul érte az ismerős érzés: a fiúból melegség áradt és erő – talán mert régebben versenyszerűen úszott, mostanában meg egy építkezésen dolgozik?

– Észbontóan nézel ki ebben a ruhában – suttogta a fülébe a fiú.

Jane elpirult.

– Kösz! Én...

Valakinek megcsörrent a mobilja. Beletelt pár pillanatba, míg Jane rájött, hogy az övé. Kibontakozott az ölelésből, és a képernyőre sandított. BRADEN. *Ó te jó ég, Braden?* Minek hívja? Amióta Jessevel szakítottak, írt neki pár e-mailt a srác, hogy tudjanak egymásról, de ez volt minden.

Bradennel mindig is barátok voltak, ugyanakkor jóval többek is annál, bár az időzítés nem volt az erősségük, ami az egymásba bonyolódást illeti. De miért zakatolt úgy a szíve már a gondolatra is, hogy hallani fogja a hangját?

– Húha, fel kell vennem! – mondta Calebnek. – Később még beszélünk, oké?

– Nem gond. Jól elleszek, és várok – felelt az exe.

Jane hátat fordított neki, és beleszólt a telefonba:

– Halló!

– Helló, Jane! Braden vagyok.

– Helló! Merre vagy?

– Hát ülök itt, kapcsolgatom a csatornákat, és téged látlak. A ma esti bulitok reklámja megy.

– Mármin az előzetesről beszélsz?

– Úgy van. Különben bocs, hogy nem tudtam elmenni! Csak gondoltam, felhívlak, és sok szerencsét kívánok. Nem mintha szükséged lenne rá. Remekül nézel ki, Jane. Ez komoly.

– Hú, ez jólesik. Köszönöm!

Jane meghívta Bradent is, udvariasságból. Tudta, hogy úgyse jönne el, mivel utálja a hollywoodi „színhátjátékot”, és nem akarja, hogy bármi köze legyen az *L. A. Candy*hez. A forgatásba beleegyező nyilatkozatot sem volt hajlandó aláírni. Elsősorban azért, mert egy reménybeli színész pályája és egy valóságshow-beli szereplés nem fér össze egymással. Jane azt is gyanította, hogy amennyire csak lehet, ki akar maradni a médiafigyelemből, így, a *gossipos* rettenet után.

– Anyukád az? – kérdezte Caleb Jane-t. – Ha ő, add át neki üdvözetemet!

Jane riadtan kapta fel a fejét. Nem tűnt fel neki, hogy Caleb még mindig ott téblábol. Milyen gyerekes, ahogy megpróbálja kiszimatolni, hogy pasi van-e a vonalban.

– Ki volt ez? – kérdezte Braden.

– Tessék? Ó, khm, hát Caleb – felelte Jane.

– Caleb? Az meg ki?

Ciki.

– Hát... ööö... egy régi barát.

– Hé-kás! Kit nevezel te régi „barátnak”? – élcelődött Caleb. – Az egyik új fiúd az, Janie?

– Ugyan már!

– Mit ugyan már? – Braden hangja zavartan csengett.

– Csak épp mondom Calebnek, hogy te nem vagy az én... ah, inkább hagyjuk! – fejezte be a lány nagy fejcsóválás közepette, s magában azon imádkozott, valaki mentse már ki ebből a beteg helyzetből, hogy neki konferenciabeszélgetést kell folytatnia a régi pasijával

(akibe anno örülten szerelmes volt) meg egy jó haverjával (akihez erős és bonyolult érzésekkel kötődik).

Ebben a szempillantásban észrevette Allit, aki a bambuszfáklyákkal megvilágított sétányon közeledett, s az adó-vevőjébe beszélt.

– Bocsáss meg, Braden, de el kell szaladnom! Majd visszahívlak, oké? – búcsúzott a fiútól.

– Alli! – kiáltotta, s már rohant is hozzá, és sebesen megölelte. – Úúúgy örülök neked!

Alli teljesen elképedt.

– Igen?

– Bizony! Szükséged van rám valamihez, nemde?

– Ah, igaz. Át kell kísérjelek benneteket a teraszhoz a nyitó rész miatt, és...

– Szuper! Indulhatunk!

– Szóval ki az a Braden? – szólalt meg Caleb hangja a háta mögött.

– A fickó, akiről az újságokban olvastam? Akivel ti...

– Rohannom kell, Caleb. Később találkozunk, jó? – pattintotta le Jane. S mielőtt a srác bármit mondhatott volna, sarkon fordult, és menekülőre fogta. Nem sok hiányzott hozzá, hogy elvágódjon fekete túsarkújában, ahogy loholt a sétányon Alli nyomában.

De mi elől is menekült pontosan? Két sráctól, akiket egykor szeretett? Akik egykor szerették? Akik – a viselkedésükből ítélve – lehet, hogy még most is szeretik? Vagy a pasik mindig így lépnek fel? Hajtja őket a vérük, a birtoklási vágy? Azon az alapon működnek, hogy aki kapja, marja a csajt?

Nagyon is jó lesz, ha tartja magát a fogadalmához: csak semmi randi!

2.

A LEGJOBB BARÁTNŐK

— HÁT IGEN, MI A LEGJOBB BARÁTNŐK VOLTUNK JANE-NEL. Ez igazán szomorú – magyarázta Madison Parker az ik-szedik újságírónak.

A hatás kedvéért megtörölgette a szemét, de vigyázott, nehogy tönkretegye ötszáz dolláros sminkkölteményét. A ma esti szezon-nyitó premierbulira új stylistot próbált ki – akivel a legnagyobb nevek dolgoztattak Hollywoodban –, és a mester nem okozott csalódást. Az illatos, fehér gardéniákkal és úszógyertyákkal teli medence túloldalán egy csapat lány állt, táblával a kezükben, melyen élénk pink betűkkel az állt: IMÁDUNK, MADYSON!!!!!!! *Tanuljatok meg helyesen írni, higgyúak!* – bosszankodott magában.

A *Gossip* újságírója – Tiffani? – bólogatott, és felírt valamit kis alakú jegyzetfüzetébe.

– Szóval mit gondol, miért költözött el Jane? És látjuk-e ezt majd a ma esti részben?

– Csitt! Erről majd a jövő héten! – súgta jól hallhatóan Madison, megjátszva, hogy a világ legnagyobb titkába avatja be Tiffanit, holott már öt másik riporternek is előadta ugyanezt. – Akkor fogom elárulni, miért költözött el Jane. Köztudott, hogy decemberben

összemelegedett a pasija legjobb barátjával, Bradennel, ami Jesse tudomására jutott, igaz? Nos hát Jane-nek az az eszement ötlete támadt, hogy *én* számoltam be Jesse-nek a történelekről.

Tiffani arcára értetlenség ült ki.

– De nem a mi lapunkból értesült Jesse, amikor a képek...

– Én csak azt tudom, hogy Jane engem okol – vágott közbe Madison. – Ami egy marhaság. Én soha nem tennék vele ilyet. Úgy szerettem, mint a testvéretem. És még most is szeretem.

Tiffani bólintott, és folytatta a jegyzetelést.

Naaaaagyon megy ez, konstataálta magában Madison.

A múlt hónapban nem jöttek ki jól a dolgai. Jane a birtokába jutott néhány e-mailnek, amik tanúsították, hogy Madison szivárogtatta ki az ominózus fotókat a *Gossip*nak. Bárki más megsemmisült volna ilyen esetben. Őt viszont nem olyan fából faragták. Nemcsak hogy nem volt hajlandó bevallani az igazat, sem bocsánatot kérni Jane-től... hanem ráadásul úgy határozott, hogy támadásba lendül, és az összes riporternek, aki meghallgatja, előadja saját, sokkalta izgalmasabb verzióját.

E pillanatban vadiúj, sötétlila műkörmeit tanulmányozta. A strasszköves díszítést összeolvasva a jobb kezén a LOVE!, míg a bal kezén a FAME!, azaz hírnév felirat volt olvasható.

– És Jane még nem érte be ennyivel – nyomatta Tiffaninak. – Jesse megbocsátotta neki Bradent, és újév után rögtön kibékültek, így van? De Jane még mindig Bradenért epekedett. Együtt lófráltak, titkos találkákra ment vele, Jesse ezért megint dobta. Erre most velem nem áll szóba, mintha az én hibám lenne, hogy ő megcsalta a barátját.

Tiffani füttyentett egyet.

– Ejha, ez jó anyag.

Madison önelégülten mosolygott.

– Tudom én.

Azt már elfelejtette megemlíteni Tiffaninak, hogy pár fontos tényt kihagyott. Mint például azt, hogy Jane-nek csak egyetlen „titkos találkája” volt Bradennel – egy nyíltszíni ebéd a Barney Greengrassban –, vagy, hogy Jane erről maga számolt be Jesse-nek még aznap este.

Tiffani felpillantott a jegyzeteiből.

– Van még valami?

– Azt hiszem, ennyi. Ön lesz az első, aki megtudja, ha felmerül még valami – hazudta Madison. – Szóval akkor mikor jelenik meg ez a cikk?

– Veronica úgy tervezi, hogy az e heti számba teszi bele. És ha lenne még hozzá valami, felhívjuk majd a szerkesztőségből a részletekért.

– Rendben.

Veronica Bliss, a *Gossip* főszerkesztője igazán kapóra jött most Madisonnak. (A lány már látta az este folyamán, épp elmélyült beszélgetést folytattak Trevorral. Veronica korábbi asszisztensét, Diegót is látta – azt a patkányt, aki előásta a leleplező e-maileket –, egy sajtóssal diskurált, feltehetőleg, hogy hírmorzsákat szerezzen hajmeresztően idegesítő, új blogjához, a D sztárcsemegéihez.) Veronicával volt egy régebb óta működő egyezségük, miszerint a Jane-ről szóló mocskos kis pletykákért cserébe a lap ódákat zeng Madisonról. Tavaly ősszel állapotok meg, mivelhogy a lány úgy ítélte meg, hogy közel sem kap akkora figyelmet, mint amekkorát érdemel. Akkoriban mindenki csak Jane-ről beszélt. Mindig csak Jane, Jane és Jane. Gyomorforgató! Madison rákényszerült, hogy rásegítsen egy picit a dolgokra, és a világ tudomására hozza, hogy

a közészerűség tökéletes hercegnőcskéje valójában egy nagy rakás szerencsétlenség.

És a terve bejött. Trevorral már megállapodtak, hogy ebben az évadban több adásidőt kap majd, amiből az következik, hogy Jane meg kevesebbet. A sajtó is Madisontól volt hangos. Nemcsak a *Gossip*, hanem más vezető bulvárlapok is interjút követeltek tőle – beszélgették a show-ról, természetesen a Jane-nel való összeveszésről is, ugyanakkor megkérdezték a véleményét a divatról, faggatták a szerelmi életéről (vigyázott, hogy el ne szólja magát az aktuális, igencsak nős pasijáról, Derekről), és még sok egyébéről. Ez óriási változás volt ahhoz képest, hogy pár hónapja még a szerkesztők, riporterek vissza sem hívták.

Mialatt Tiffani leírt még pár záró sort, Madison beletúrt hosszú, platinaszőke hajába, és imádó rajongóit bámulta. Legalábbis feltételezte, hogy az ő rajongói; elvégre Jane már lejárt lemez, Scarlett az egy külön téma, Gaby meg... nos hát Gaby, ő csupán annyira lehet érdekfeszítő, mint a tavalyi fogyókúradivat.

Egy legginget siralmasan hosszú inggel viselő magas lány szaladt oda hozzá.

– Na, hát megvagy! – zihálta. – Már mindenhol kerestelek. Most rögtön jönnöd kell a teraszhoz.

– Te meg ki vagy? – rivallt rá Madison. – Nem látod, hogy dolgom van?

– Alli vagyok. A show-tól. Mindjárt élőbe kapcsolunk, és szükségünk van rád meg a többiekre a nyitó rész felvételéhez.

– Ja vagy úgy!

Madison gyors búcsút vett Tiffanitól, és Alli nyomába szegődött. Azt kívánta, bárcsak belenézhetne egy tükörbe, holott tudta, hogy stylistok várják, és kicsit feltuningolják majd a megjelenését.

Egyébként meg mi miatt aggódna? Csodásan mutatott csillogó lila miniruhájában, ami tökéletes XS-es alakjára simult. És csodásan is érezte magát. Ma este egy vadonatúj évad indul: az ő évada. Felpörögtek körülötte az események, és semmi sem állhat az útjába.

Miközben a terasz felé igyekezett, megcsörrent a mobilja. Előkapta, és megnézte. SMS-e érkezett egy rejtett számról.

Elkomorult az arca. Ugye nem *attól* a valakitől jött... vagy igen? Legyúrte az aggodalmát, és megnyitotta.

MIÉRT NEM TÖRÖDSZ AZ SMS-EIMMEL? +MONDTAM,
H. 30 NAPOD VAN, H. VIRÍTSD A PÉNZT. NOS, A 30
NAP LETELT, ÚGYHOGY ITT VOK, H. SZEMÉLYESEN
VEGYEM ÁT. JA, ÉS A LILA NEM A TE SZÍNED.

Madison megtorpant, és eszelősen körbenézett. Itt van ez a valaki, és őt figyeli? Hogyan lehetséges ez? Végigfuttatta tekintetét a tengeri arcon, de senki nem rítt ki a tömegből. A *Hollywood Now* tévé kamerája ráközelített, majd elfordult. Néhány lány a mobiljával fotózta, egy másik meg felkiáltott:

– Ó te jó ég, aláírnád a pólómat?

A lány piros pólójának az elején az állt, hogy MADISON TÁBORA.

Bármikor máskor leállt volna cseverészni egy ilyen lelkes rajongóval. De az SMS kiborította. Már hónapok óta jöttek ezek az üzenetek. Először, akárki írta is őket, célzott rá, hogy tudja, „ki valójában Madison”, azután elküldte neki egy öt évvel korábbi iskolásképet – amikor is tizenöt éves volt, és nem túl szép, ráadásul nem is Madison Parkernek hívták.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Madison! Azért sietnünk kellene! – szólt oda neki Alli.

– Hm? Ó, igen.

Ezüst retiküljéből elővett egy filctollat, és sebesen odafirkantotta a nevét a lány pólójára.

– Köszönjük, hogy nézed a műsort! – mondta, továbbra is a tömeget pásztázva. De mégis mit keresett? Semmi információja nincsen a zsaroló külsejéről, hiába bérelt magánnyomozót, hogy felderítse a kilétét. Sajnos ez idáig még nem sikerült a nyomára bukkanni.

– Ó, istenem, aláírta a pólómat! – sikongta a lány a barátnőinek.

Madison megpróbálta kiverni a fejéből az SMS-t, miközben Alli a teraszra vezette, ahol néhány operatőr készülődött. Dana meg egy Matt nevű rendező hangos utasításokat osztogatott a hangosítóknak és a világosítóknak. Fél tucat stylist foglalatoskodott Gaby, Scarlett és... nahát, Jane toalettjével. Pfuj! Mintha Madisonnak nem lett volna amúgy is elég baja. Jane, aki szinte kövérnek hatott fodros, fekete ruhájában (na jó, a „kövér” talán túlzás), rá sem hederített. *Ám legyen, te kis kurva*, gondolta Madison, s a szeme résnyire szűkült. Ugyanakkor ez, hogy egy szót sem szóltak egymáshoz, lassan már nevetséges volt. Kezdenie kellene vele valamit.

– Madison, hát itt vagy! – Trevor bukkant fel a semmiből, úriember benyomását keltette, mint mindig, fekete öltönyben, fehér ingben, amihez nem viselt nyakkendőt. – Dana szólt már neked?

Madison a fejét rázta.

– Miről?

Trevor megfogta a könyökét.

– Mind a négyőtökre szükségünk van a nyitányhoz, meg aztán még egy-két jelenethez. Eredetileg úgy gondoltuk, hogy Jane Scarlett-tel lesz a teraszon, aztán átváltunk rád meg Gabyra a medencénél... ámdé... nos, változott a terv. – Halkan még hozzáfűzte